

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Meskó Tamás pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek alperes ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 6.M.456/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.045/2006/12. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán

- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.045/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 10.000 /tízezer/ forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói felmentés jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörébe történő visszahelyezése és az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 6.M.456/2006/14. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A megismételt eljárást követően megállapított tényállás lényege szerint a felperes 1991. július 15-étől állt az alperes

alkalmazásában, az egészségügyi és szociális osztályon előadóként dolgozott. A jegyző részéről 2004. március 16-án javaslat készült a 7/2004.(III.10.) számú önkormányzati rendeletben foglaltak megvalósítása érdekében. Ez kiemelte a feladat átcsoportosítások szükségességét, és a párhuzamos munkakörök megszüntetését kezdeményezte oly módon, hogy az 5/2004. (III.10.) számú önkormányzati rendeletben jóváhagyott igazgatósági létszámhoz képest 10%-kal kevesebb személyt foglalkoztató hivatalt kell létrehozni.

Az M. Megyei Jogú Város Közgyűlése határozattal döntött a polgármesteri hivatal létszám-racionalizálásáról szóló előterjesztésről és a 10%-os létszámcsökkentésről.

A felperes közszolgálati jogviszonyát 2004. április 16-ától kezdődő felmentési idővel 2004. október 16-ával szüntette meg az alperes azon indokolással, hogy létszámcsökkentés miatt további foglalkoztatására nincs lehetőség, üres álláshelyet felajánlani nem tud, így közszolgálati jogviszonya megszüntetésére a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontja alapján került sor.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a munkáltatónál a létszámcsökkentés megvalósult, a közgyűlési határozat felmentési korlátokat nem tartalmazott. Csoportos létszámleépítésről nem lehet szó, mivel a létszámcsökkentés a törvényes mértéket nem érte el. Az alperesnél nem volt felajánlató üres álláshely, így a tartalékaállományba helyezés a munkáltató részéről jogszerűen történt. A felmentés közlésekor a felperes nem minősült „védett korúnak”, mivel jogviszonya nem az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnt meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.045/2006/12. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló a levont jogi következtetése is. A felperesnek az eljárás elhúzódására alapított eljárási kifogását nem találta alaposnak a 2006. május 1-jéig terjedő időszak vonatkozásában, az ezt követő időre előterjesztett kifogásokat pedig a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2006. szeptember 28-án kelt 2.Mpkf.22.090/2006/2. számú végzésében bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme mind az elsőfokú- mind a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalára irányult. Hivatkozása szerint a munkáltató az Mt. 89. § (2) bekezdése alapján nem igazolta, hogy a felmentés közlése időpontjában létszámcsökkentést hajtott végre. A munkáltató határozatából nem

állapítható meg a csökkentés alapjául szolgáló bázisadat, amely alkalmas lenne a létszámcsökkentés igazolására. A bizonyításba bevont alperesi költségvetési rendelet a felmondás indokaként nem szerepelt, így annak értékelése az érdemi döntés korlátaiba ütközik. Érvelése szerint joggal való visszaélésként értékelhető, hogy az alperes 30 főnél több munkavállaló jogviszonyának megszüntetését tervezte, annak végrehajtását azonban a 30 napos határidő megkerülésével ütemezte. Sérelmezte tartalékállományba helyezését, valamint az eljárás elhúzódását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes perköltség fizetésre kötelezését kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A közszolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha az Országgyűlés, a Kormány, a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, illetve a helyi önkormányzat képviselő-testületi döntése alapján a közigazgatási szerv vezetője, illetve a helyi képviselő-testület döntése alapján a közigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcsökkentést kell végrehajtani, és emiatt a köztisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség [Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pont].

A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy az 5/2004. (III.10.) önkormányzati rendeletben jóváhagyott igazgatási létszámhoz képest 10%-kal kevesebb főt foglalkoztató hivatalt kellett kialakítani. A közgyűlési határozat ugyan nem tartalmaz megállapítást a bázisadatra vonatkozóan, ugyanakkor a polgármesteri hivatal a létszám-racionalizálásról szóló előterjesztésében döntött erről, és a hivatali létszám 2004. január 1-jétől 45 fővel, a felperes szervezeti egysége 4 fővel csökkent. Mindebből következően alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében a létszámleépítés hiányára, mivel ez a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható volt.

Ugyancsak megalapozatlan azon felperesi álláspont, miszerint az alperesi költségvetési rendelet a felmondás indokaként nem szerepelt, így annak értékelése az érdemi döntés korlátaiba ütközik. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a felmondási (felmentési) indok részletes leírása nem feltétlenül szükséges, elégséges lehet az indok összefoglaló megjelölése is (MK 95. számú állásfoglalás, BH 2003/5/211.). Így önmagában az a körülmény, hogy a munkáltató intézkedése meghozatala során

költségvetési rendeletre külön nem hivatkozott, az alperes intézkedését nem teszi jogellenessé.

Ugyancsak jogszabálysértés nélkül állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a munkáltató csoportos létszámleépítést nem valósított meg, így az erre vonatkozó szabályok betartására sem volt köteles [Ktv. 17. § (1) bekezdés a)-c) pontja; Ktv. 17/B. § (1) bekezdés d) pontja]. A felperes alaptalanul sérelmezte - az egyébként hozzájárulásával történt - tartalékállományba helyezésének jogellenességét, illetve a munkáltató rendeltetésellenes joggyakorlásának megvalósítását e körben. Mint azt az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette (14. sorszámu ítélet 11. oldal 3. 4. bekezdés) az alperesnél a perbeli időszakban nem volt felajánlható üres álláshely, a Ktv. 20/A. § (1) bekezdése alapján pedig a tartalékállományba helyezés feltételei fennálltak, a felperes járandóságai a munkában töltött utolsó napon kifizetésre kerültek.

A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte az eljárás elhúzódsát. Ebben a körben a másodfokú bíróság részletes indokát adta a kifogás megalapozatlanságának (12. sorszámu ítélet 2. oldal), amelyben foglaltak helytállóak, ezért a Legfelsőbb Bíróság arra csupán visszautal. Olyan eljárásjogi szabálysértés nem volt megállapítható, amely a per eldöntésére kihatással lehetett volna.

Fentiek alapján megállapíthatóan az alperes által kiadott felmentés valós és okszerű volt, a bíróság a kereseti kérelem korlátain pedig nem terjeszkedett túl döntése meghozatala során.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.045/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

A pártfogó ügyvéd díját a módosított 7/2002.(III.30.) IM rendelet 5. §-ának (3) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. november 28.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Zanathy János s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő